

vi skal ikke bryde vores løfte. Og i forbindelse med det, jeg lige svarede hr. Morten Messerschmidt, vil jeg sige, at forskellen mellem Tyrkiet og andre lande, som blev nævnt før, jo er, at de ikke har fået noget løfte om, at de kan blive medlemmer, hvis de opfylder alle betingelser og kriterier. Det har Tyrkiet rent faktisk – og så ville EU løbe fra løftet – og der er ingen andre, som har fået det løfte.

Jeg ville gerne give det til andre for at få Europa styrket i fremtiden – ikke i morgen, ikke i overmorgen, men langt ud i fremtiden. Men spørgsmålet er simpelt hen, om man ønsker at gøre Europa så stærkt og så absorptionsdueligt, altså i stand til at modtage så mange stød som muligt, så man kan undgå at blive slået omkuld i fremtiden, eller om man ikke ønsker det. Jeg vil som udenrigsminister og dermed ansvarlig for Danmarks sikkerhed på lang sigt gøre alt, hvad jeg kan, for, at Danmarks og Europas sikkerhed stadig bliver styrket, og i den sammenhæng ser jeg et europæisk Tyrkiet som en styrkelse.

Kl. 14:29

Formanden:

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 14:29

Yildiz Akdogan (S):

Det glæder mig, at udenrigsministeren gerne ser et styrket Europa med Tyrkiet.

Udenrigsministeren nævnte, at man er nødt til at se på, hvad der kan gøres, hvis det nu ikke lykkes. Vi ved jo godt, at det er en lang proces, og at det er en proces med masser af hindringer for tyrkerne, men nu vil de jo gerne. De har ikke engang fået et endegyldigt løfte om en slutdato, de har sagt ja til, at man kan stoppe processen, og de har også sagt ja til, at arbejdskraftens frie bevægelighed ikke skal gælde for dem. De har sagt ja til tre meget konkrete krav og kriterier fra Europas side, så vi har ikke noget i klemme.

Det har tyrkerne til gengæld, så spørgsmålet er: Nu har vi et land, der stræber efter at blive en del af Europa og prøver at gennemføre demokrati, så skulle vi ikke prøve at holde fast i det land og se, hvor langt de kan gå, i stedet for at sige, at nu skal vi snakke om noget, der ikke eksisterer, altså et privilegeret partnerskab? I så fald vil jeg også gerne spørge udenrigsministeren, hvilke konsekvenser det vil have, hvis Danmark er med til at påvirke, at spillets regler pludselig bliver ændret for et land, der har indledt optagelsesprocessen.

Kl. 14:30

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 14:30

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det vil jo have den konsekvens, hvis man løber fra et løfte, at andre jo ikke rigtig vil stole på ens løfter i fremtiden

Jeg mener, at rent sikkerhedspolitisk har vi stadig en række lande som Ukraine og de kaukasiske lande, som jo også er vigtige, hvis vi skal se på den fremtidige energiforsyning. Hvis vi går i gang med aftaler med dem, vil de lande jo ikke rigtig stole på, at vi holder de aftaler, så derfor skal man selvfølgelig holde aftaler, medmindre situationen ændrer sig så væsentligt, at de, man har lavet aftaler med, har bevæget sig væk fra en, sådan som Tyrkiet jo gør på nogle områder i øjeblikket. Så må man sige, at nu har de bevæget sig så langt væk, at aftalerne ikke giver nogen mening. Vi har jo også frosset nogle kapitler ned, fordi Tyrkiet ikke har opfyldt Ankara-protokollen, som altså har noget at gøre med Cypenproblemet.

Der er altså nogle problemer, som betyder, at processen er blevet sat i stå, og det er man jo selv medansvarlig eller fuldt ansvarlig for, hvis man har opført sig på en måde, der betyder, at de, som vi har lavet aftaler med, nu optræder anderledes end det, der var forudsætningen for aftalerne. Men det skal ikke være EU, der pludselig siger, at nu mener vi i øvrigt ikke det, vi mente før, til trods for at I bevæger jer i den rigtige retning. Tyrkiet skal bevæge sig i den rigtige retning, og hvis de gør det og når i mål, tror jeg også, at det er til vores fælles fordel.

Kl. 14:32

Formanden:

Tak til fru Yildiz Akdogan. Så er det hr. Morten Messerschmidt for et sidste spørgsmål, værsgo.

Kl. 14:32

Morten Messerschmidt (DF):

Det er altså en temmelig pinlig affære for hr. Bendt Bendtsen.

Jeg vil bare forstå det fuldstændig rigtigt. Ifølge udenrigsministeren var det forkert, da hr. Bendt Bendtsen skrev i sin kronik, at Tyrkiet skal tilbydes et såkaldt privilegeret partnerskab. Det var forkert, da hr. Bendt Bendtsen skrev, at i stedet for at kaste sig ud i optagelse af et så stort land som Tyrkiet skal man gå efter et privilegeret partnerskab. Det var forkert, da hr. Bendt Bendtsen henholdt sig til den franske udenrigsminister Bernard Kouchner, som siger, at han er